

Franckesche Stiftungen zu Halle

Miscellanea Res Muhammedicas Complectentia

Callenberg, Johann Heinrich

Halae, MDCCXXXV.

VD18 13236253

Caput Secundum. Specimen indicis rerum, ad litterturam arabicam
pertinentium.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-200721

§. V. Nostra ætate hujus generis scriptis inclaruerunt David Nerreter, Hadrianus Relandus, Jacobi, Joannes Michael Döderlein, Maraccius, Matthæus Georgius Schraderus, Reime, Joannes Benedictus Michaelis. Dominus & servator noster, JESUS CHRISTUS, ipse suo tempore tenebras moslemicæ superstitionis dispellat, suoque lumine muhammedanos quoque illustret! Halcæ, d. ix. April, c13 13 cc xxxiv.

CAPUT SECUNDUM.

Specimen indicis rerum, ad literaturam arabicam pertinentium.

Academica hujus linguæ tractatio, sub Clemente V. in concilio Viennensi inculcata. Id quoque in Basileensi constitutum. At optimo consilio defuere executores. Kirstenius in vit. evang. 3. Hinckelm. præf. alcor.

Africanus, Jo. Leo, primus in Europa eam docuit Ægidium Viterbientem, & Hier. Seripandum, cardinales, ac Justinianum Nebientem. Hinckelmannus in præf. Alcor.

Alcoranus. Fabricius in biblioth. suæ hist. part. II. 221. IV. 108. Tenzels monatliche unter-

Specimen indicis rerum etc. Separatim hæc scriptio publicata fuit anno c13 13 cc xxxv.

unterredungen, 1689. 150. 1692. 917. 1694.
738. sq. Jo. Andr. Maurus in præf. confus.
sect. Moh. Voet. dissert. part II. 676.

- - *arabicus* ut typis exscribatur, optat
Calixtus, quo melius oppugnari possit; in di-
sput. de veritate unicæ religionis christianæ.

- - *ejus historia.* Elmac. hist. Sarac. 18.
Pfeifferus in crit. append.

- - hunc in *latinam* linguam vertit Joan-
nes, segobienſis episcopus, atque versionem
hanc constantienſi concilio ostendit.

- - *manuscriptus* extitit in bibliotheca
Hinckelmanniana, qui id habebat memorabi-
le, quod in margine adscripta reperiabantur,
quæ in aliis codicibus discordent, ut hæ notæ
pro maioræ cujusdam alcoranicæ specimine
haberi possint. Repugnat hoc muhammeda-
norum institutum jactatæ ab ipsis integritati
alcorani, quatenus nolunt sacras scripturas,
nullis gravioribus deturpatas mendis, credi in-
tegras. Quod argumentum in tuenda hebrai-
ci, græcique codicis nostri sinceritate eo ma-
gis valebit, quo minus illi tam longinquum
temporis spatium, cujus injurias, Deo provi-
dente, feliciter effugerunt scripta nostra, sui
libri ætati tribuere possunt. Caterum cor-
rectius hoc alcorani exemplar Hinckelman-
nus normam proposuit vulgantibus sub finem
superioris sæculi alcoranum, Hamburgi typis
exscriptum nitidissimis.

- - *versio.*

- - *versionum* ejus diversitas, inde orta, quod nonnulli ejus commentarios, non autem ipsum, in aliam linguam transtulerunt. Chytræi oratio de statu eccles. in græcia, p. 33.

- - *versio persica*. Relandus de relig. mohamm. 144. Hotting. hist. orient. 505. 590.

- - *Javana & malaica*, id. 265.

Alphonsus sapiens arabicam linguam excoluit. Kirst. vit. evang. 3.

Apophthegmata. Jo. Drusii apophthegmata ebræorum & arabum, Francq. 1617. 4.

Bedwellus, angulus, cultor hujus linguæ. Castell. Lex. præf.

Biblia. Ad eorum versionem arabicam recognoscendam adhibitus est Rancatus. Maillon in itinere italico.

Catechismi arabici. Jo. Frid. Maier in ecclesia papæ, luth. reform. patrona, dissert. II. c. IV. §. 4.

Christiane religioni opposita scripta. Muhammedis, filii Abutalibi, epistola arabica ad epistolam ecclesiæ cypriæ extare dicitur in bibliotheca ultrajectina. Clenardus memorat, circumferri in africa scriptum christiani hominis, qui ad Muhammedis sacra se contulerit; libro illo christianæ pietatis capita refutari.

Cultores nonnulli hujus linguæ: Petrus de Alcala, Andreas Alpagus, Antonius Aquilanus, Assmannus, Bellunensis, M. Bedwellus, Bochartus, Briëtius, rhedonensis, cappucinus; Angelus

gelus Caninius, Clenardus, Samuel Clericus, Abrah. Ecchellensis, Erpenius, Guido Fabricius, Gerardus Cremonensis, Golius, Guadagnolus, Christophorus Hammerus, Henningius Henningi, Joannes Hefronita, Hottingerus, Cœlestinus a sancta Liduina, Jo. Andreas Maurus, Jo. Georg. Nisselius, Thomas a Nouaria, Georgius Ottonis, Nicol. Panecius, Bartholomæus Pettorano, Petrus Portus, Guil. Postellus, J. B. Raimundus, Hilarion Rancatus, Ravius, Robertus Retinensis, angulus; Schickardus, Seldenus, Dominicus Germanus de Silesia, Gabriel Sionita, Rutgerus Spey, Georgius Weigenmayerus, Levinus Warnerus.

Docti arabes. Pocokii Spec. hist. arab. 359.

Etymologia. Herm. van der Hardt arabia græca. 1714.

Exegetica theologia. In ea adhibita arabicæ linguæ præsidia. Theod. Hackspanii dissert. theol. & philol. Altorf. 1663. 279. 343. 377.

Fabricii, Jo. dantiscani, in lingua arabica præceptor fuit Jacobus Golius. Fabric. in specim. arab.

Fridericus II. Averrhoe adjutore, plurima arabum scripta in europam traduxit. Ipse etiam insignem hujus linguæ cognitionem habuisse fertur. Kirst. vit. evang. 2.

Grammaticæ, in quibus arabicæ & aliarum linguarum orientalium cognatio ostenditur. Jac. Altingii synopsis, instit. samarit. rabb. arab.

B

athiop.

æthiop. & persicæ. 1717. Bonav. Cornelii Bertrami comparatio grammaticæ habrææ & arabicæ, apud Vignon, 1574. Jo. Henr. Hotttingeri gramm. IV linguarum hebr. chald. syr. & arabicæ harmonica Heidelb. 1659. Christiani Ravii grammatica generalis hebræo-chaldæo-syro-arabico-samaritana. Briami Waltoni introductio ad lectionem linguarum orientalium, hebr. chald. samarit. syr. arab. pers. æthiop. armen. copt. Lond. 1655.

Gregorius, Jacobus de, cultor linguæ arabicæ. Acoluthi Obadias armen. in præfat.

Grammatici arabes. Kirst. gramm. arab. lib. 3. p. 7.

Hierosolymitanum concilium, arabice scriptum. Kirst. gramm. arab. 3.

Historia linguæ arabicæ, a Jo. Henr. Michaele composita. Hotting. smegm. 36. Dappers Asia 41. b. Eutychie origines ecclesiæ suæ, a Seldeno editæ. 156.

Hubertus, Steph. hujus linguæ excolendæ gratia in africanam profectus est. Postea ejus professorem Lutetiæ egit. Colomesii melange curieux, 146.

Kirstenius, Petrus, in ea ab arabe institutus. In tribus speciminibus charact. arab.

Lexica. Thesaurus arabico-syro-latinus, interprete Thoma a Novaria, theologo, Romæ, typis congreg. de propag. fide 1636. 8. B. M. I. F. lexicon hebraicum, chaldaicum, syriacum

riacum & arabicum. 1686. 4. Christiani Ravii diss. de scribendo lexico arabico.

- - eorum defectus. Relandus de relig. muham. 73. not. 90. n. 91. n. 108. n. 185. 265.

Litteræ. Earum figura duplici utuntur, cufica & vulgari. Cuficarum, quibus urbs Cufa nomen dedit, originem ab Ismaele atque ex hebræa litteratura repetunt muhammedani, exceptis Persis, qui eum honorem tribuunt filio Kahtanis, Varah, qui Ierah est, Iektonis proles. Cuficæ litteræ vulgaribus perfectiores habentur; quas exhibet Chardinus in descriptione itinerum suorum. Litterarum, quæ jam in usum sunt, inventor Ebnmotah esse fertur, qui CCC post Muhammedem annis vixit. David Wilkins in præf. in Chamberl. orat. domin.

Maronitarum collegio, Romæ constituto, uberior arabicæ linguæ cultura proposita fuit. Kirst. vit. evang. 3.

Medicina. In hac usus linguæ arabicæ. Jo. Elichmanni epistola arabica de usu linguæ arabicæ in medicina.

Methodus, qua hanc linguam suos doceant arabes. Kirst. gramm. arab. lib. 3. p. 7.

Obadias. Lud. Mich. Crœcii specimen philologicum, quo Obadias, propheta, hebraice, syriace, & arabice, cum commentariis rabbinorum, Sal. Jarchi, D. Kimchi & Abenesezæ,

adjecta versione latina, & notis quibusdam, in fine annexis, exhibetur. Bremæ, 1673. 4.

Pauli epistolas quasdam arabice tantum extare credidit Kirstenius in gramm. 3.

Philosophia. Relandus de relig. muhamm. 147.

Poetica ars. Eam tradentes Jo. Fabricius in calce specim. arab. & Sam. Clericus, mon. ea excellentes arabes. Ada muhammed saidides Phatalla omnium poetarum inter arabes, teste scriptore domestico, præstantissimus fuit.

Postellus, Guil. iter in orientem fecit, indeque in patriam retulit plures codices manuscriptos. Colom. melange curieux.

Professor linguæ arabicæ primus ab electore palatino, Friderico IV. constitutus est. P. Kirst. libro 2. de canone canonis etc. p. 5.

Psalterii, manu exarati, mentionem injicit Relandus de relig. muh. 24. not.

Rancatus, Hilarion, cisterciensis, arabice doctus. Mabillon in itinere italico.

Sauvartius de Breves, Franciscus, typographiæ autor. Baieri hist. congreg. Rom. 19.

Sunnah. Hotting. hist. orient. 298.

Testamentum novum Joannes, hispalensis episcopus, in arabicam linguam transtulisse dicitur. Seldenus in originibus alexandrinis.

Typographia arabica reperitur Romæ, quæ a Ferdinando, magno Heturizæ duce, erecta est.